

DSO, dirigent Sebastian Lang-Lessing, solistica Monika Leskovar

Bravo! - i za izbor programa i izvođača i za vrhunske izvedbe

PIŠE: SANJA DRAŽIĆ
SNIMIO: BOŽO RADIĆ/CROPIX

Prvi od tri nastupa Dubrovačkog simfonijskog orkestra na 75. Dubrovačkim ljetnim igrama održan je u izuzetno sparnom Kneževom dvoru prepunom publike. Međutim, izvođači su zvučali kao da su uvjeti bili idealni u svakom pogledu. Pretpostavljamo da je za to itekako zaslužan njemački dirigent Sebastian Lang-Lessing koji po prvi put suraduje s našim orkestrom. Inače, Lang-Lessing je 2020. godine imenovan glazbenim ravnateljem Korejske nacionalne opere. Tom poslu prethodili su razni angažmani diljem svijeta, svi popraćeni značajnim uspjesima.

Magično sviranje Monike Leskovar

Večer je počela uvertirom Rossinijeve jednoinčinke Svilene ljestve koja obiluje intrigama i nespozumima. Mladi Rossini ju je pisao 1812. godine na narudžbu Teatra Moisè u Veneciji. Uvertira stavlja brojne zahtjeve pred izvođače, naročito drvene puhače. Oni su im uglavnom uspješno odoljeli pa Rossinijeva glazba stvara dobru atmosferu na početku večeri.

Večer je potvrdila ono što nam povijest desetljećima govori: spojite li s Dubrovačkim orkestrom vrhunskog solista i dirigenta, dobit ćete odličan koncert

Čelistica Monika Leskovar, dirigent Sebastian Lang-Lessing i članovi DSO-a

Središnja je skladba bila iz poznatog violončelističkog repertoara: Rokoko varijacije P.I.Čajkovskog. Solistička uloga je povjerena Moniki Leskovar. Svjetski priznata hrvatsku umjetnicu dubrovačka publika prati još od učeničkih dana s finalnih državnih natjecanja koja su se nekad održavala u Gradu. Na-

kon kojih su se nadovezala prestižna međunarodna natjecanja. Od 2010. do 2011. Monika Leskovar je bila solo-violončelistica Münchenske filharmonije. Od 2012. predavala je na Konzervatoriju Talijanske Švicarske u Luganu, a od 2017. godine predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je danas izvan-

redna profesorica. Napomenimo kako svira na instrumentu napuljskog majstora Vincenza Postiglionea iz 1884. godine koji su je Grad Zagreb i Zagrebačka filharmonija dali na korištenje. Recimo i to kako je u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića održala radionicu dan prije nastupa u Dvoru.

Monika Leskovar je od početka čudesno prikovala publiku. Svaku je varijaciju bogato prožela svim neodoljivim agogičkim detaljima, te je unijela u izvedbu magičnu pokretljivost i sebi svojstven šarm. Njena jasnoća i muzikalnost fraziranja zaista su nas očarale. Istaknimo kako su dirigent Lang-Le-

ssing i članovi Orkestra bili odlični partneri pa su zajedno ostvarili veličanstveni umjetnički doživljaj.

Glazbeni dodatak s emotivnom porukom

Dobro je da na ovom koncertu nije bilo uobičajene pauze jer bi se možda dio publike preselio na neko hladnije mjesto. Uskratio sebi još jedan užitak. A to je izvedba Mendelssohnove Simfonije br.4 u Aduru op.90 zvane Talijanska. Slušajući je, zamislili smo sve ljepote koje je skladatelj doživio za vrijeme desetomjesečnog boravka u Italiji. Odlična komunikacija dirigenta i Orkestra zaista je rezultirala motiviranom, jezgrovitom i punokrvnom interpretacijom. I za kraj glazbeni dodatak s emotivnom porukom. Dirigent Sebastian Lang-Lessing je rekao da izvedbu Elgarove skladbe Salut d'amour posvećuju osobi kojoj je, zbog odlaska u mirovinu, ovaj nastup bio posljednji u svojstvu članice Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Riječ je o čelistici Vjeri Cobenzl. Vrlo ponosno, toplo i ganuto uručio joj je svoju ružu. Potom uzeo dirigentski štapić te večer zaključio u spoju vrhunskog sviranja i bogatih emocija. Bravo!